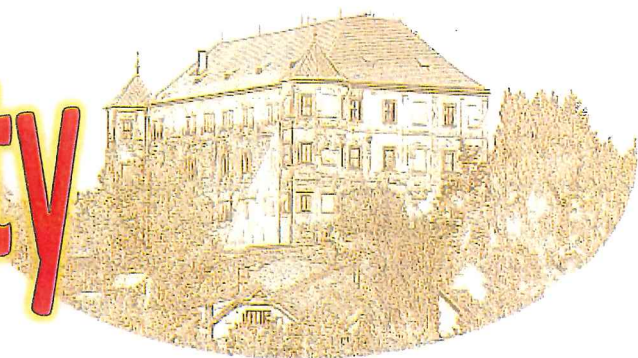

Vinařické listy

DUBEN 2020

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych se i já trochu vyjádřil k dnešním dnům. Původně jsem zvažoval, že bych se o nemoci koronavirus a následně o krocích vlády a kraje nezmiňoval. Pak jsem ale usoudil, že se to ode mne, jakožto od vašeho starosty, očekává, a lidé asi budou chtít znát i můj názor na tuto nemilou věc. Jako každý občan, tak i já jsem byl překvapen jakou silou a zákeřností nemoc putuje světem, a že bylo jen otázkou času, kdy se přesune k nám do Česka. Víte, ono se hodně diskutuje, že za to mohou nezodpovědní lidé (lyžaři a rekreanti), ale ona ta nemoc by přišla stejně, lidé jezdí za prací do ciziny, přilétali sem turisté, cizí státní příslušníci za prací atd. Tím ovšem nechci omlouvat ty, co se zachovali sobecky, mysleli jen na sebe a do rizikových oblastí odjeli a posléze ohrozili sebe a své okolí. Následná karanténa pak samozřejmě uškodí v neposlední řadě jim samotným a podnikům, u kterých jsou zaměstnaní. Co mne jako starostu nemile překvapilo, byla nepřipravenost státu a posléze i krajů na tuto událost. Když pomínou pár dní, budou tomu tři neděle, a stát stále nemá vyřešeny ochranné pomůcky pro své lidi, o kraji ani nemluvím. Nemoc se pak šíří mnohem rychleji, zejména ve zdravotnictví a u lidí v první linii (policie, hasiči, zdravotníci, úředníci...) Nejvíce mne jako starostu dostala solidarita některých lidí pomáhat druhým. Šijí se roušky, dělají nákupy léků, jídla a dalších potřebných věcí. Mnoho z těchto lidí za tuto práci nic nechťejí, a když tak za cenu, kterou do toho museli sami vložit. Bohužel ale i tady na těchto věcech se najdou „vyžírkové“, kteří si z toho dělají byznys a drazě prodávají desinfekci, roušky, respirátory a podobné zboží související s touto zákeřnou nemocí. Z těchto lidí je mi na zvracení a říkám si známé přísloví, „že na každou svini se vaří voda“. Pak si ale musím dodat „Na každou ale jinak dlouho“. Škoda.

Rád bych se teď trochu zmínil o dění v naší obci a o tom, jak jsme se snažili vypořádat se vzniklou situací zde na obci. Už v počátcích jsem měl v hlavě vytvořen nějaký scénář, co bude muset být první a jak to bude pokračovat. V první řadě jsem si musel vzít volno, jelikož veškerou tuto práci dělat až po práci by bylo nemyslitelné. Ihned jsem kontaktoval Krajský úřad ohledně pomoci, promítnul si, kdo asi tak šije, kdo má volno, kdo auto, kdo čas. Hned v prvních dnech jsem měl ušito pár desítek základních roušek, které jsem rozvážel po obci systémem od nejstarších občanů po nejmladší. Dle mého přesvědčení to bylo spravedlivé. Jak šly dny, tak se hlásily další šičky roušek, které šijí roušky do dnešních dní. Dále se ozvali lidé, že kdyby někdo potřeboval pomoci s nákupem, dovozem léků atd., tak jsou k dispozici. Jako mezi prvními jsme měli zajištění desinfekci a to v dostatečném množství pro každého občana. Do dnešního dne jsme od Magistrátu Mladá Boleslav a od Středočeského kraje neobdrželi žádnou pomoc ohledně roušek a desinfekce. Jelikož jsme měli pár kusů roušek navíc, obdaroval jsem Nemocnici Mladá Boleslav a firmu Compag MB, kde hlásí stálý nedostatek roušek a jsou tak pro ně velice potřebné. Jako váš starosta jsem tu pro vás 24 hodin denně, proto se nebojte se na mne obrátit, ať již máte problém jakéhokoliv rázu. Když budu moci, tak vám rád pomohu. Mnoho z vás se zapojilo na mou výzvu ohledně starších látek na šití roušek, některé z vás jsem prozatím odmítl, ale určitě budou potřeba, jen nechci, aby se mi tu na úřadě znehodnocovala látka.

Začíná jaro, děláte úklid zahrad a prostoru okolo domů. Pokud se nedostanete do kontejnerů, které jsou již v plné síle připraveny, tak mi zavolejte a já zajistím odvoz. Úklid obce bude probíhat podle situace, jak budeme stíhat a co se nám dovolí. Letos neproběhne akce „Uklidme svět, uklidme Česko“. Úklid obce tak budu zajišťovat já a pár dobrovolníků. Rád bych vás proto poprosil, kdo půjde třeba na procházku, zda by si třeba nevzal tašku a sem tam něco nesebral, poté může uložit na obci za vrata, kde já pak uklidím. Mám toho na srdci mnoho, ale to zase příště. Třeba něco napíšu i dříve a do schránek dostanete mimořádné číslo.

PS: Jelikož zatím nemám souhlas od svých úžasných děvčat, která nám šijí tak krásné roušky, tak jmenovitě je zatím nezveřejňuji, ale jsem jim moc vděčný a mám je všechny moc rád a doufám, že mi souhlas dají a já je budu moci napsat a ještě jednou jim moc poděkovat.

S pozdravem Váš starosta, Jiří Kohout

INFO OBCE

• VEŠKERÉ AKCE

- TRADIČNÍ (Velikonoční řehtání, čarodějnice..)
- PLÁNOVANÉ (Maškarní pro děti, Uklidme svět - uklidme Česko, Čaj o páté aj.)

se na základě aktuálního zákazu společenských akcí DO ODVOLÁNÍ RUŠÍ

Nyní nelze odhadnout, jak dlouho tento stav potrvá, v případě změny situace a obnovení běžného způsobu setkávání a společenských akcí budete neprodleně informováni.

- AKTUÁLNÍ INFORMACE nařízení Vlády České republiky apod. najdete na webových stránkách obce nebo na vývěsce.
- Dne 17. 2. 2020 proběhlo **zasedání zastupitelstva**, kde bylo mimo jiné projednáno:
 - smlouva s ČEZ o připojení odběrného místa kvůli výstavbě nového chodníku
 - smlouva na autorská práva (Změna plateb)
 - smlouva o zřízení věcného břemene na pozemku obce.
 - smlouva s Knihovnou Mladá Boleslav.
 - žádost o sponzorský dar Pionýru.
 - seznámení s proběhlým auditem, kde nebyly shledány vážné nedostatky.
 - program nadcházející veřejné schůze.
- Dne 3. 3. 2020 proběhla **veřejná schůze** v místním pohostinství, kde
 - přítomní občané byli seznámeni s hospodařením obce v uplynulém roce (přehled hospodaření byl již zveřejněn také v únorových VL).
 - občané byli seznámeni s výčtem akcí obce a SDH proběhlých v loňském roce.
 - bylo poděkováno občanům, kteří poskytli rozhovor pro Vinařické listy.
 - občané byli seznámeni s tím, co má obecní úřad během tohoto roku v plánu.

- Richard Louda podrobně shrnul problematiku IDSK (Integrované dopravy Středočeského kraje) a jak se připravované změny promítnou do autobusových spojů v naší obci.
- byla sdělena připomínka k rušení nočního klidu a jak tuto problematiku řešit? (Oznámením na PČR). V této souvislosti bylo na žádost upřesněno, že zastupitelstvem schválené omezení nočního klidu ve dnech 12. 6., 15. 8., 5. 9., 12. 9. 2020 se týká akcí na hřišti u Butiku.
- velkou diskuzí proběhlo téma domácích čistíren odpadních vod a různých způsobů financování zřízení takovéto čističky, včetně možností finanční podpory ze strany obce, využití dotačních titulů státu apod. S ohledem na aktuální malé možnosti obce ve zřízení plošné kanalizace, jeví se tento způsob nakládání s odpadními vodami jako přijatelný. Obec proto bude zjišťovat zájem občanů o tento způsob čištění odpadních vod a možnosti podpory ze strany obce.
- Dne 5. 4. od 8.00 proběhne sběr nebezpečného odpadu (lednice, televizory, zářivky, autobaterie, monočlásky apod). Občané ho mohou vozit v tuto dobu na obecní úřad, popř. v jinou dobu po dohodě se starostou.
- Od dubna je svoz popelnic opět jednou za týden.
- S ohledem na zrušení akce Uklidíme svět – uklidíme Česko, žádáme dobrovolníky, kteří by byli ochotní, samozřejmě za dodržení veškerých aktuálních hygienických nařízení, sesbírat během svých procházek odhozený nepořádek, aby sesbírané odpadky nechávali v pytlí za vraty obecního úřadu k následné likvidaci. Děkujeme.
- Od dubna je zákaz kácení dřevin a keřů. V případě potřeby výjimečného pokácení dřevin či keřů. je v tomto období třeba souhlasu obecního úřadu.

CO SE DĚLO V ÚNORU A BŘEZNU

PLES SDH VINAŘICE

Jediná akce, která se před karanténními nařízeními vlády uspořádala, byl hasičský ples. Nutno dodat velmi vydařený ples. Rocková hudba v podání pana Beneše, bohatá tombola a hojná účast lidí zaručili výbornou zábavu. Poděkování patří všem sponzorům akce a pořadatelům z řad dobrovolných hasičů.

Z HISTORIE OBCE – (POKRAČOVÁNÍ PŘEPISU KRONIKY)

VEŘEJNÉ KOMUNIKACE

Stavba okresní silnice od Dobrovice ke Chloumku

O postavení první okresní silnice přes naši obec jednáno bylo v obecním výboru už v r. 1908, kde ale nebyl přijat návrh okresního výboru o projektu pro jeho nákladnost. Roku 1911 jednání obnoveno tak, aby silnice šla od Dobrovice kolem měšťanky, katovou vodou do vsi a druhá, spojovací, z vrbiček od Dobrovice – Sýčina, které se měly ve vsi u čp. 5 spojit a pokračovat dále obcí až na Chloumek. Se stavbou skutečně započato od Dobrovice přes obec přede žněmi 1914 stavitelem Josefem Šubrtem z Mladé Boleslavi a zednickým mistrem Václavem Doležalem z Dobrovice. Vzhledem

k vypuknutí I. světové války nemohlo být dlouho ve stavbě pokračováno a proto práce na ni musela být přerušena. Do té doby byla zhruba postavena od Dobrovice přes obec asi k Černovně.

Teprve po válce bylo ve schůzi obecního zastupitelstva 1. 8. 1919 ujednáno, že ve stavbě bude pokračováno, jakmile podnikatelé Šubrt a Doležal vyúčtují provedenou práci a toto bude okresním výborem prozkoumáno. Po jednání na okrese r. 1920 dohodnuto, aby obec ve stavbě pokračovala, což bylo příznivě přijato. Po jejím dostavění bude okresem za jistých podmínek převzata do jeho správy. Ze zápisů ze schůzí obecního zastupitelstva vysvítá jen, že ve stavbě silnice až na Chloumek bylo v r. 1922 pokračováno a později také ukončeno.

Čedičový kámen měl být odebírán z lomu Radobyli. Snad ale k tomu nedošlo a byl brán z jiných lomů. Nejvíce ale do základu silnice bylo použito pískovcového kamene ze skály pp. Loudy a Vinše v Lišníku a ze skály za dvorem kde nyní stojí drůbežárna Jednotného zemědělského družstva. Za dovoz 1 q štěrků /z dráhy?/ za dvůr stanoveno 4 koruny, za betonové patníky k označení silnice, kterých bylo 100, placeno 8 korun za kus. Za ubrané pozemky zapláceno majitelům 1 koruna za 1m² a za zahrady 2 koruny za 1m² Celkový náklad není už znám, ví se jen, že 18. 7. 1920 schválena výpůjčka 50 tisíc Kč u okresní hospodářské záložny. Náklady v této poválečné době na honorování ručních a potažných prací byly zvýšeny asi desateronásobkem.

Od té doby jezdí se už z Dobrovice pohodlně oproti dřívější hrboлатé a nekoulené cestě s velkým stoupáním, která vedla z Dobrovice kolem Kredbových čp. 202 přes Průhonek do Vinařic k čp. 3. Ke stavbě druhé části silnice, která měla spojit tuto od čp. 5 se silnicí u hřbitova od Dobrovice k Sýčíně vedoucí však už nedošlo.

Stavba spojovací silnice z vrbiček /od hřbitova/ do vsi.

Za okupace naší republiky německou Říší a v počátku II. Světové války naskytla se vhodná příležitost k tomu, neboť byla obava, aby státní fondy nebyly okupanty použity k jiným, hlavně k válečným účelům. Proto subvencovány byly investice v protektorátu, do kterých zásluhou starosty V. Bartoně, pojata i stavba této spojovací silnice.

Projekt na stavbu vypracoval zdejší rodák Ing. Bořivoj Sita z Dobrovice, který také provedl vytyčení osy a výškové zaměření při jejím začátku.

Se stavbou započato 14. října 1940. Hrboлатý terén, vzniklý hlubokými stržemi podél staré cesty, vyžádal si místy násyp až 5 m /u domu p. Kumpána čp. 63/. Se současně nutnou kanalizací v obci a podél příští silnice započato 18. prosince 1940. Jelikož materiál, kudy silnice měla procházet, byl z větší části jílovitý a svážlivý, použito bylo z rozhodnutí vládního rady Dr. Ing. Farského pro kanalizaci dlouhých železobetonových rour značky Vianiny od fy Launa z Lysé nad Labem.

Práce vzhledem k hroznému terénu, těžkého výkopového a násypového materiálu a většinou deštivého počasí byly velice obtížné a namáhavé. Stalo se např., že u Loudových /u čp.9/ ujel výkop pro kanalizaci do hloubky asi 2 m a musel být znovu proveden. Při odebírání hlíny z Brahule byly sněhové závěje přes 1 m, které musely být proházeny, což si vyžádalo 90 hodin dělnické práce. Zemina pro násyp vozena všemi možnými vozidly, koňskými i auty, nejprve z Rohackovy Brahule, kde se ale brzy přestalo pro výhradně jílovitý obsah, dále od Zvěřinových u čp. 58, z břehu proti obchodu p. Verfla /čp. 48/ a všude odkud se dalo. Čedičový kámen dovážen dráhou z okresních lomů v Jilemnici do stanice Dobrovice, odkud potahy místních rolníků a najatými auty odvážen na stanoviště. Rovněž tak dopravovány dlouhé vianinové roury z Lysé nad Labem pokládány do výkopů a roklí, někde až 2 a půl metrů hlubokých /od Kumpánových k Loudovým/, zarostlých křovím, které muselo být vysekáno, pařezy odstraněny a teprve potom pokládány na kamenné bloky na cementovou maltu, aby nenastalo klesání rour. Práce byla velice obtížná, dělníci byli denně umáčení od bláta a vody. Mezitím bylo nutno jezdit na pole a zpět přes Dobrovici s objížďkou 2 km. S pracemi bylo nutno rychle pokračovat pro nebezpečí, že budou vzhledem k válečné době 31. 7. 1941 zastaveny. Dokončení se však nepodařilo ve stanovené lhůtě provést. Naštěstí ale bylo po různých intervencích dosaženo prodloužení tohoto termínu a silnice zhruba dokončena do 15. 8. 1941. Provádění celé stavby zúčastnili se všichni občané ať svými potahy

nebo ruční práci, též i lidé z Chloumku, Dobrovice, Sýčiny, Nepřevázky, Bojetic a z Týnce. K utužení násypu použito nejprve válce ze Mcel taženého dvěma páry koní. Ten však byl poměrně lehký a práce s ním pro značné stoupání a lepidlý materiál těžká, proto asi po pěti dnech jeho činnosti byl vyměněn 18 tun těžkým parním válcem.

Pro silnici vykoupěny části pozemků sousedící s ní, přetnuty zahrady J. Sobotky u čp. 18. a J. Loudy u čp. 17, vykoupěn a zbořen chlév Fr. Klabana u č. 15 a stodůlka J. Loudy u č. 17. Se všemi majiteli postupujícími pozemky sjednána dohoda o výkupu kromě pí Vinšové, majitelky hospodářství č. 46, která se bránila stavbě silnice, kde musel být pozemek vyvlastněn.

Stavbu prováděla fa Ing. Kříž z Prahy se stavbyvedoucím p. Dvořákem. Místním stavebním dozorem pověřen adjunkt Fr. Čížek z Mladé Boleslavi, řízení zúčastňoval se Ing. Mervart ze správy okresních silnic a p. Mařík z Ml. Boleslavi.

Celá stavba vyžádala si kolem 3200 m³ výkopu a 8200 m³ násypového materiálu. Kanalizačních rour typu Vianiny položeno bylo 29 běžných metrů o Ø 85 cm, 152 b. m o Ø 64 cm a 82 m o Ø 57 cm. Normálních betonových rour Ø 60 cm bylo 185 m, o Ø 40 cm položeno 45 m, o Ø 30 cm bylo 68 m, o Ø 15 cm – 41 m a o Ø 80 cm bylo 34 m. Lomového kamene na štět spotřebováno 1300 m³, šterku 600 m³, kopaného písku 300 m³. Dále použito 400 pytlů cementu, 10 m³ hraněného dřeva, 500 kg železa, 60 q uhlí pro válec, 2000 drenážních trubek o Ø 6 cm, 300 trubek o Ø 8 cm a 1000 o Ø 10 cm.

Plán stavebních nákladů ve výši 613 000 Kč byl vzhledem k mimořádným poměrům, hlavně zvýšením mezd překročen, takže konečný náklad činil 1 300 000,- Kč. Úhradu celého nákladu provedla státní protektorátní pokladna z 80%, okres Mladá Boleslav 10% a obec Vinařice také 10%. Toto velké a pracné dílo korunováno nakonec pohodlnou jízdou na místo po dřívější nekoulené a dešti často vymílané cesty, která měla místy až 18 % stoupání.

Bližší podrobnosti s fotografiemi uvedeny jsou v deníku Ing. Františka Zvěřiny z č. 58, který je na Místním národním výboru.

Vraťme se ještě zpět, abychom se jen krátce podívali na komunikace vedoucí obcí ještě před postavením dvou výše uvedených silnic.

Obec naše, v níž domy původně stavěny bez ladu, tak jak se komu hodilo, skýtala obraz neurovnanosti. Spojnicí obce s okolím byly dvě hlavní cesty, z nichž jedna vedla z Dobrovice kolem Kredbových /čp. 22/ a po Průhonku do hoření části obce, procházela panským dvorem, odtud ke třem křížům a Kroužkem na Chloumek. Druhá vycházela od kříže ve vrbičkách, od silnice Dobrovice - Sýčina, vedla před domem č. 63, nad klenutým kanálem kudy voda ze vsi odtékala a pokračovala podle hluboké strže před domem č. 9, kde uhýbala vpravo pře dům č. 8 a rovně podle kovárny č. 35 před dům č. 66 odkud lomením vpravo byla mezi čp. 3 a 48 spojena s uvedenou již cestou z Dobrovice. Byly to cesty z hrubého kamene, povežené menší drtí, ale nekoulené, které v době dešťů trpěly vymíláním a proto často špatně sjízdné pro dobytčí potahy táhnoucí náklady ke kopci. Pamatuji se na surové zacházení panských čeledínů s jejich svěřenci od nich často nemožné žádali a byly i případy kdy těmto ubožákům i údy klacky přerážely nebo upadlým, udřeným dobytčatům, která nemohla už ani vstáti, dávány pod ocas zapálené věchty slámy.

Pro pěší – dříve však také pro jízdu – to byly užší cesty z nichž jedna vedla mezi domy č. 5 a 65, kde bývala přelízka asi ze tří nebo čtyř trámů zhotovená, vedla poněkud vpravo od dnešní silnice před dnešní dům č. 86 odkud se dělila k cestě od Dobrovice na Průhonek a druhé rameno vpravo rovna / asi 100 metrů / ve směru dnešní silnice „Katovkou“ ke škole v Dobrovici, kde katův dům stával.

Jiná, dávno již zapomenutá cesta vedla až od Nepřevázky pod lesem Doubravou, po Brahuly / dříve Krahuly / , těsně nad domem č. 63 směřující k Dobrovici. Všechny byly v katastrálních mapách zakresleny.

OSOBNOST OBCE ANEB ŽIJÍ MEZI NÁMI

Jedním z oslavenců v uplynulých dvou měsících byl také pan Jiří Hlaváč a rozhodně byste mu jeho věk nehádali. Kromě toho, že je to vitální člověk, který ochotně pomůže radou i činem při opravě domácích spotřebičů, je nepostradatelným pomocníkem obce, protože zdejší elektrické rozvody má v malíčku. Tento pracovitý, laskavý pán je ve své rodině obklopen samými ženami a jedna z nich, vnučka Maruška pro Vás připravila tento rozhovor.

Pověz něco o sobě? Odkud pocházíš, co jsi studoval?

Pocházím z Úherců u Mladé Boleslavi. Na základní školu jsem chodil do Dobrovice a potom jsem se vyučil v Mělníce na elektrikáře, kde jsem si sice mohl udělat nástavbu a maturitu, ale to už jsem se viděl doma a v práci, a ne ve škole. V roce 1974 jsem se oženil, v roce 1975 se nám narodila první dcera Lenka a o dva roky později dcera Lucie. V současné době mám ještě 4 paličaté vnučky (*smích*).

Jak jste se s manželkou ocitli na Vinařicích, když ani jeden nejste zdejší?

16. listopadu 1974 jsem se oženil a pak jsme s manželkou potřebovali byt, jenže v cukrovaru žádné volné nenabízeli. V té době jsem dostal nabídku pomáhat v JZD Úsvit Týnec a za odměnu jsem měl dostat byt, pod podmínkou, že po nějaké době bych do JZD přestoupil, a tak se i stalo. No, a tak jsme se nastěhovali sem na Vinařice, do nové bytovky v roce 1975 a asi po dvou letech jsem vstoupil do našeho hasičského sboru.

Co jsi dělal, než si odešel do důchodu?

Po vyučení jsem začal pracovat pro cukrovar. 1. října 1969 jsem nastoupil na vojnu. Byl jsem na hranicích s Německem v západních Čechách. Tenkrát, když zjistili, že máte jen jednoho rodiče, jako jsem měl já, bylo víc pravděpodobné, že neutečete, a tak mě poslali tam. Po vojně jsem se vrátil zpět do cukrovaru, kde jsem byl do roku 1975, a pak jsem nastoupil do JZD Úsvit Týnec. V devadesátých letech jsem se ale vrátil zpět do cukrovaru a tam jsem zůstal až do důchodu.

Jaké jsou tvoje koníčky?

Když jsem byl na učilišti, dělal jsem atletiku, ve které jsem i vyhrál několik medailí. Například v Bratislavě jsme vyhráli soutěž družstev středních odborných učilišť. Nejvíce jsem se ale věnoval fotbalu, který jsem aktivně hrál asi do svých 45 let. Teď mě baví sport všeho druhu, ale pasivně (*smích*). Potom rád opravuji různé věci v domácnosti a taky se rád starám s manželkou o zahrádku.

Na Vinařích tedy žiješ 45 let, co máš na naší vesnici rád a je naopak něco co bys změnil?

Na Vinařicích se mi líbí, že mají budoucnost, protože jsou tady mladí lidé, kteří se o naší vesnici starají a mají k ní dobrý vztah, dál že je tu spousta dětí, kterým jednou vesnici můžeme svěřit. Také hasiče a zastupitelstvo v čele s naším starostou si moc chválím. Zvláště teď v téhle mimořádné situaci si jich moc vážím, protože se o naší vesnici opravdu starají a pomáhají, jak jen se dá. Vesnici mám rád takovou, jaká je, takže bych asi nic neměnil.

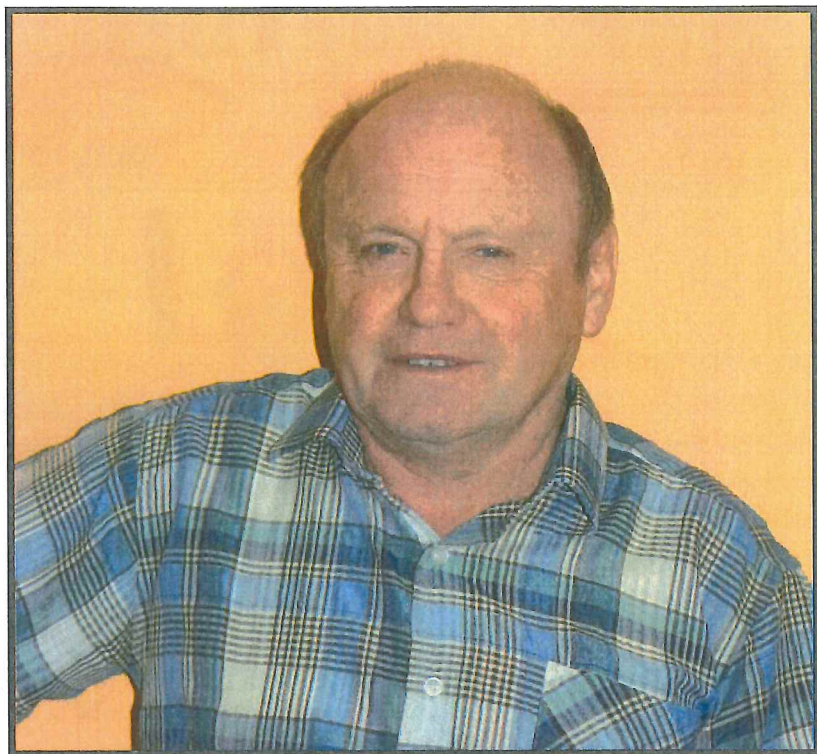
MEDAILONEK

JIŘÍ HLAVÁČ

- Narozen 1950 ve znamení ryby
- Ženatý, dvě dcery, čtyři vnučky
- Koníčky: zahrádkaření, sledování sportů všeho druhu, drobné opravy v domácnosti
- Oblíbené jídlo: svíčková a nepohrdne jídlem z poctivé domácí zabijačky
- Co by nesnědl: pajšl (plíčky na smetaně)

K tvojí osobě bezpochyby patří přezdívka „Vodička“, pověz nám, co stojí za jejím vznikem?

Vlastně ani nevím, jak tahle přezdívka vznikla, protože jsem jí zdědil po otci, ale myslím si, že to bude tím, že můj táta vodu moc nepil.

Je něco, co by sis chtěl ještě splnit?

Já jsem spokojený, tak jak jsem. Stačí mi zdraví a to, že jsou moji blízcí šťastní.

A na závěr, co bys vzkázal našim čtenářům?

Abychom všichni ve zdraví přečkali tyto dny, ať se lidé nerozčilují nad maličkostmi jako je hrbolatá cesta nebo špatný chodník, protože nás – jak jsme se sami v těchto dnech mohli přesvědčit, můžou potkat daleko horší věci, se kterými nemůžeme nic udělat.

Děkuji za rozhovor.

Marie Sobotková

SPOLEČENŠKÁ KRONIKA

Výročí:

Jiří Hlaváč (70)

Jaroslava Kašparová (85)

Vlasta Lišková (97)

Jan Dudek (80)

Jiří Jonáš (70)

Jiří Dufek (70)

Všem jubilantům, kteří v únoru a březnu oslavili své narozeniny,

přejeme mnoho zdraví a spokojenosti